

वंशजा, स्त्री, (वंशे जायते इति । जन् + उः + टाप् ।) वंशरोचना । इति शब्दरत्नावली ॥
 (अस्या गुणाः यथा,—
 “वंशजा वृंहणी वृथा बल्या खाद्वी च श्रौतला ।
 वृथाकाशज्वरश्वासचयपित्तासकामलाः ।
 हरेत् कुष्ठं ब्रणं पाण्डुं कषाया वातकृच्छ्रजित् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 वंशतक्षुलः, पुं, (वंशजातस्तक्षुलः ।) वेणुयवः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशधान्यं, स्त्री, (वंशस्य धान्यम् ।) वेणुयवः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशनालिका, स्त्री, (वंशनालीरुह्यस्या इति ।
 वंशनाल + ङन् । टाप् ।) वंशी । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 वंशनेत्रं, स्त्री, (वंशस्यैव नेत्राख्यस्य ।) इक्षुमूलम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशपत्रः, पुं, (वंशस्य पत्राणीव पत्राख्यस्य ।)
 बलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वंशस्य पत्रम् ।)
 वंशस्य दले, स्त्री ॥ (हरितालम् । यथा,—
 “तालकं वंशपत्राखं कुष्णाण्डसलिले चिपेत् ।
 सप्तधा वा त्रिधा वापि दध्यस्त्रेण च वा पुनः ॥
 शोषयित्वा पुनः शुष्कं चूर्णयेत्तडुलाकृति ।
 ततः श्रावके पात्रे स्थापयेत् कुशलो भिषक् ॥
 वद्रीपत्रकल्मेजं सन्धिलेपश्च कारयेत् ।
 अरुणाभमधःपात्रं तावज्जाला प्रदीयते ॥
 स्वाङ्गशीतं समुद्भूय माणिक्याभो भवेद्रसः ॥”
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे कुष्ठाधिकारे ॥)
 वंशपत्रकं, स्त्री, (वंशपत्रमेव । स्वार्थे कन् ।)
 हरितालम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १२४ ॥
 वंशपत्रकः, पुं, (वंशस्य पत्रमिवाकृतिरस्यति ।
 इवार्थे कन् ।) चुद्रमख्यविशेषः । इति शब्द-
 माला ॥ वंशपाला माहृ इति भाषा ॥ नलः ।
 श्वेतेशुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशपत्रपतितं, स्त्री, सप्तदशाक्षरपादच्छन्दो-
 विशेषः । यथा,—
 “दिङ्मुनिवंशपत्रपतितं भ र न भ न ल गैः ॥”
 उदाहरणम् ।
 “नूतनवंशपत्रपतितं रजनिजलजवं
 पश्य मुकुन्द ! भौक्तिकमिवोत्तममरकतगम् ।
 एष च तं चकोरनिकरः प्रपिबति मुदितो
 वान्तमवेद्य चन्द्रकिरणोरन्तकणमिव ॥”
 वंशपत्रचरितेति केचित् । वंशदलमिति श्रुत्वा ।
 इति छन्दोमञ्जरी ॥
 वंशपत्री, स्त्री, (वंशपत्र + गौरादित्वात् डोष् ।)
 नाडीहृत्कः । वृणविशेषः । तत्पर्यायः । वंश-
 दला २ जीरिका ३ जीर्णपत्रिका ४ । अस्या
 गुणाः । सुमधुरत्वम् । शिशिरत्वम् । पित्तरक्त-
 दोषनाशित्वम् । रुच्यत्वम् । पशूनां दुग्धदायि-
 त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्पर्यायगुणाः ।
 “वंशपत्री वेणुपत्री पिष्ठा हृत्कः शिवाटिका ।
 हिङ्गुपत्रीगुणा विश्वैश्वपत्री च कीर्तिता ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥

वंशपीतः, पुं, (वंशः वंशपत्रमिव पीतः ।) कण-
 गुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशपुष्या, स्त्री, (वंशस्य पुष्याणीव पुष्याणि
 यस्याः ।) सहदेवीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशपूरकं, स्त्री, (वंशस्यैव पूरकमस्य ।) इक्षु-
 मूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशरोचना, स्त्री, (रोचते इति । रुच + नन्त्या-
 दित्वात् ल्युः । टाप् । वंशस्य रोचना ।)
 खनामखातवंशपर्शस्थितश्वेतवर्णविशेषः ।
 वंशलोचन इति भाषा । तत्पर्यायः । तक्-
 चीरा २ । इत्यमरः । २ । ६ । १०६ ॥ वंश-
 लोचना ३ । इति भरतः ॥ तुगाक्षीरी ४
 शुभा ५ वंशी ६ वंशजा ७ । इति रत्नमाला ॥
 चीरिका ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ तुगा ९
 तक्चीरी १० शुभा ११ वंशक्षीरी १२ वैश्वी
 १३ तक्सार १४ कर्मरी १५ श्वेता १६ वंश-
 कर्पूरोचना १७ तुङ्गा १८ रोचनिका १९
 पिङ्गा २० वंशशर्करा २१ । अस्या गुणाः ।
 रुच्यत्वम् । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । हिमत्वम् ।
 रक्तशुद्धिकारित्वम् । तापपित्तोदिकहरत्वम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
 “वंशजा वृंहणी वृथा बल्या खाद्वी च श्रौतला ।
 वृथाकाशज्वरश्वासचयपित्तासकामलाः ।
 हरेत् कुष्ठं ब्रणं पाण्डुं कषाया वातकृच्छ्रजित् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 वंशलोचना, स्त्री, (वंशरोचना । रस्य लः ।)
 वंशरोचना । इति हेमचन्द्रः ॥ अस्या गुणाः ।
 “कषायमधुरा रूक्षा वातघ्नी वंशलोचना ।
 तुगाक्षीरी चयश्वासकासघ्नी मधुरा हिमा ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 वंशशर्करा, स्त्री, (वंशस्य शर्करेव ।) वंशलोचना ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशशलाका, स्त्री, (वंशस्य शलाकेव दाट्यात् ।)
 वीष्णामूलम् । इति हेमचन्द्रः । २ । २०० ॥
 (वंशनिर्मिता शलाकेति मध्यलोपी समासः ।)
 वंशनिर्मितशलाका च ॥
 वंशस्तनितं, स्त्री, दादशाक्षरपादच्छन्दो-
 विशेषः । यथा,—
 “वदन्ति वंशस्थविलं जतौ जरौ ॥”
 उदाहरणम् ।
 “विलासवंशस्थविलं सुखानिलैः
 प्रपूर्यथः पञ्चमरागसुहिरन् ।
 ब्रजाङ्गनानामपि मानशालिनां
 जहार मानं स हरिः पुनातु वः ॥”
 वंशस्तनितमपि ज्ञापि । इति छन्दोमञ्जरी ॥
 वंशाग्नं, स्त्री, (वंशस्य अग्नम् । प्रथमजातत्वात् ।)
 वंशाङ्कुरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वंशाङ्कुरितं, स्त्री, (वंशस्य अङ्कुरितम् ।) वंश-
 चरित्रवर्णनम् । तत्तु पुराणस्य पञ्चलक्षण-
 न्तर्गतलक्षणविशेषः । यथा, शब्दरत्नावलाम् ।
 “सर्गाच्च प्रतिवर्गाच्च वंशी मन्वन्तराणि च ।
 वंशाङ्कुरितश्चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥”

(यथा, भागवते । ६ । १ । ४ ।
 “तेषां वंशं पृथग्ब्रह्मन् । वंशाङ्कुरितानि च ।
 कीर्तयस्व महाभाग ! निबन्धं शुश्रूषतां हि नः ॥”)
 वंशाङ्कुरः, पुं, वंशस्याङ्कुरः । वंशेर कोडा इति
 भाषा । तत्पर्यायः । करीरम् २ वंशाग्नम् ३
 यवफलाङ्कुरः । अख्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्त-
 लम् । अम्लत्वम् । कषायत्वम् । लघुत्वम् ।
 श्रौतलत्वम् । पित्तासदाहकृच्छ्रत्वम् । रुचि-
 कारित्वम् । तत्पर्यायो निर्गुणत्वम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 वंशिकं, स्त्री, (वंशीरुह्यस्येति । ठन् ।) अगुरु ।
 इत्यमरः । २ । ६ । १२६ ॥
 वंशिका, स्त्री, (वंशिक + टाप् ।) अगुरु । इत्यमर-
 टोकायां भरतः ॥ वंशी । इति शब्दरत्नावली ॥
 वंशी, स्त्री, (वंशः कारणत्वेनाख्यस्याः । अच् ।
 गौरादित्वात् डीष् ।) सुरली । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ वंशी इति भाषा ॥ (यथा, काथचन्द्रि-
 कायाम् ।
 “निर्मिता कापि गोपीनां कुलश्रीलविनाशिनौ ।
 विधिना पामरेणैथं न वंशी सुरवैरिणः ॥”)
 कर्षचतुष्टयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वंशी-
 वाद्यस्य विवरणम् । यथा,—
 “तालेन राजते शीतं तालो वादित्रसम्भवं ।
 गरीयस्तेन वादित्रं तच्चतुस्त्रिंशसुच्यते ॥
 ततं शुधिरमानङ्घ्रं घनमित्यं चतुस्त्रिंशम् ।
 ततं तन्वीगतं वादं वंशाद्यं शुधिरं तथा !
 चर्मोवनङ्घ्रमानङ्घ्रं घनं तालादिकं मतम् ॥”
 शुधिरं यथा,—
 “वंशीरुध पारीमधुरीतित्तिरीशङ्ककाहलाः ।
 तोड्डीसुरलीबुक्काष्टङ्गिकाखरनाभयः ॥
 शृङ्गं कापालिकं वंशश्चर्मं वंशस्तथा परः ।
 एते शुधिरभेदास्तु कथिताः पूर्वस्वरिभिः ॥
 वर्णुलः सरलश्चैव पर्यदोषविवर्जितः ।
 वेणवः खादिरो वापि रक्तचन्दनजोऽथवा ॥
 श्रीखण्डजोऽथ सौवर्णो दन्तिदन्तमयोऽपि वा ।
 राजतस्मान्नजो वापि लौहजः स्फाटिको-
 २थवा ॥
 कनिष्ठाङ्कुरितुल्येन गर्भरन्ध्रेण शोभितः ।
 शिष्यविद्याप्रवीणेन वंशः कार्थी मनोहरः ॥
 वंशेनैव मतोऽपीति मतङ्गसुनिनोदितम् ।
 ततोऽन्येऽपि तदाकारा वंशा एव प्रकीर्तिताः ॥
 तत्र त्वक्ता शिरोदेशादधो द्विमितमङ्गुलम् ।
 पुल्काररन्ध्रं कुर्वीत मितमङ्गुलिपर्वणा ॥
 पञ्चाङ्गुलानि संख्यन्ताररन्ध्राणि कारयेत् ।
 कुर्वीततथान्यरन्ध्राणि सप्तसंख्यानि कौशलात् ॥
 वद्रीवीजतुल्यानि संख्यन्तार्धाङ्गुलम् ।
 प्रान्तयोर्व्यन्धनं कार्थं खरादौर्वादहेतवे ॥
 सिक्थकेन कला देया तेन सुस्वरता भवेत् ।
 पञ्चाङ्गुलोऽथ वंशः स्यादेकेकाङ्गुलिः ॥
 यद्दङ्गुलानि नाम्ना स्यात् यावदष्टादशाङ्गुलम् ।
 फुत्कारताररन्ध्रस्य यावदङ्गुलिमन्तरम् ।
 तदेव नाम वंशस्य वांशिकेः परिकीर्तितम् ॥